

JAN TENNØE

Advokat med møterett for Høyesterett

Grindbakken 58, 0765 Oslo

Tlf. 92 21 98 90, 0033 632 94 74 93 Mail: jantennoe@gmail.com

Prosesskrift til Oslo tingrett

Peymeinade 20. mars 2013

Oslo tingretts sak nr.11-089355 TVI-OTIR/06

Saksøker: Fredrik Fasting Torgersen

Enebakkveien 52, 0657 Oslo

Prosessfullmektig: Jan Tennøe
Grindbakken 58
0765 Oslo

Saksøkt 1. Staten v/Justisdepartementet v/Kommisjonen for gjenopptakelse av straffesaker
postboks 8026 Dep, 0030 Oslo post@gjenopptakelse.no

2. Staten v/Justisdepartementet v/Riksadvokaten
postboks 8002 Dep, 0030 Oslo postmottak@riksadvokaten.no

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten v/advokat Tolle Stabell
Pilestredet 19, 0164 Oslo postmottak@regjeringsadvokaten.no

Jeg viser til tingrettens meddelelse om at den vil avholde saksforberedende møte hvor det er uttalt: *"Retten vil etter muntlig forhandling, ta stilling til avvisningsspørsmålet."* Det må følgelig være dette saksforberedende møtet som skal danne grunnlaget for rettens beslutning om avvisning av deler av eller hele mitt søksmål.

Jeg motsetter meg at det avholdes et slikt saksforberedende møte med et slikt formål (fra rettens side) på det grunnlag som nå foreligger. Jeg viser til mitt prosesskrift av 3. januar d.å. hvor jeg utførlig har forklart hvilke forhold som må være avklart mellom partene eller som retten må ha full kunnskap om før retten kan ta stilling til en avvisningspåstand. Jeg finner grunn til å stille spørsmålet om dommeren i det hele tatt før varsel om saksforberedende møte ble utsendt, har lest dette omfattende prosesskriftet og vurdert det som står der. Det ser nemlig ikke ut til at han kan ha gjort det.

Hittil har Regjeringsadvokaten på vegne av motpartene helt avvist å ta stilling til hvilket faktum som han mener skal legges til grunn i saken. I tillegg har han påstått avvisning av mitt søksmål i sin helhet når man ser bort fra et inhabilitetsspørsmål som frafalles, se nedenfor. Hans påstand er i fullstendig motstrid med loven og dens forarbeider. Dessuten går påstanden langt videre enn det som følger av Høyesteretts storkammerdom av 29. mars 2012. Regjeringsadvokatens påstand er helt uten begrunnelse ut over at han har henvist til og sitert høyesterettsdommen. Men denne dommen, om den legges til grunn, kan i høyden – slik jeg har forklart i mitt prosesskrift av 3. januar - bare begrunne en liten del av det Regjeringsadvokaten krever avvist.

I mitt prosesskrift av 3. januar ba jeg om at retten påla motparten å redegjøre for det faktum motparten mener skal legges til grunn for rettens avgjørelse av om Gjenopptakelseskommissjonens vedtak er gyldige. Retten har til nå ignorert denne begjæring fra min side. I stedet har retten varslet uten at man kjenner til hva motparten mener skal legges til grunn, at den vil ta stilling til motpartens ubegrunnede avvisningspåstand.

Regjeringsadvokatens avvisningspåstand dreier seg om hvilke sider eller feil ved et forvaltningsvedtak som kan prøves og underkjennes av domstolene. Mine hovedinnvendinger mot dette forvaltningsvedtaket fra Gjenopptakelseskommissjonen er, som jeg utførlig har forklart i blant annet prosesskriftet av 3. januar, at de bygger på feil fakta, at de bygger på ekstremt ulogiske resonnementer og at vedtakets konklusjon er ubegrunnet. Både de ulogiske resonnementene og mangel på begrunnelse har nær tilknytning til hvilke fakta som er lagt til grunn.

Retten kan ikke ta stilling til hvilke sider eller feil som kan prøves før min motpart minst har gjort rede for hvilke fakta han mener vedtakene er basert på. Deretter må jeg gis anledning til på vanlig kontradiktorisk måte å ta stilling til det han anfører. Inntil videre antar jeg at min motpart og jeg (Torgersen) er enige om en god del når det gjelder sakens faktiske sider. Hvis dette er tilfelle, vil en avklaring om hva vi er enige om, forenkle den videre behandling av saken.

Jeg har på utførlig måte i mitt prosesskrift av 3. januar d.å. forklart at grov uforsvarlighet både ved bevisbedømmelsen og ved saksbehandlingen i en rekke forskjellige sammenhenger er en vesentlig del av grunnlaget for ugyldighetsgrunnene som påberopes mot forvaltningsvedtaket. Domstolsprøvelse av disse ugyldighetsgrunnene er ikke avskåret i henhold til storkammerdommen. Graden av uforsvarlighet som er utvist av Gjenopptakelseskommissjonene vil ha betydning for om ugyldighetsgrunner foreligger. Denne graden (av uforsvarlighet) har retten ingen sjanse til å gjøre seg opp en forsvarlig mening om uten at retten grundig har satt seg inn i sakens fakta. Dette betinger en bevisførsel som vil være omtrent like omfattende som en full hovedforhandling i saken. Jag har derfor fremholdt at retten ikke har noen mulighet til på forsvarlig måte ta stilling til avvisningsspørsmålet før hovedforhandling er avholdt.

Det er åpenbart at et saksforberedende møte som dommeren legger opp til, ikke vil gi retten noe i nærheten av de forutsetninger som retten trenger for (på forsvarlig måte) å ta stilling til hvilke ugyldighetsgrunner som kan gjøres gjeldende mot forvaltningsvedtaket.

Når dommeren varsler at han likevel tar sikte på å treffe avgjørelse i saken allerede nå til tross for at ingen forhold er på plass for å treffe et slikt vedtak, er det vanskelig å forstå annet enn at dommeren tar sikte på å avvise hele søksmålet på det grunnlag som Regjeringsadvokaten har lagt opp til og i tråd med Regjeringsadvokatens påstand. Med andre ord avvisning uten at det ses hen til hvilke

ugyldighetsgrunner Gjenopptakelseskomisjonens vedtak lider av. Regjeringsadvokatens påstand er jo i dette henseende helt ubegrunnet.

En avvisning slik saken nå står, vil ha lite eller intet med alminnelig rettsanvendelse å gjøre. I stedet blir det tale om en klar rettsfornektelse hvor dommeren til og med må antas å være ukjent med de grunner som taler mot et slikt vedtak. En slik rettsfornektelse basert på en slik saksbehandling fra rettens side vil jeg ikke medvirke til, og jeg ser uteblivelse fra et saksforberedende møte som den beste måten jeg kan markere dette på.

Slik denne sak nå behandles, dreier saken seg om hvorvidt den skal avvises, formodentlig i sin helhet fordi retten ikke har sjanse til å vurdere holdbarheten av mine enkelte innvendinger. Disse innvendingene og det faktiske og rettslige grunnlag som innvendingene er basert på, må gis en grundig og forsvarlig behandling. Dommerens opplegg er så langt fra forsvarlig saksbehandling som tenkes kan.

Er det virkelig dommerens mening at retten etter et saksforberedende møte som kanskje gis en varighet på et par timer og uten at faktum er forsøkt klarlagt, skal ta stilling til det som nå etter Regjeringsadvokatens, og tydeligvis også dommerens mening, utgjør et tvistetema som vil avgjøre hele saken? Og mener dommeren at jeg i det saksforberedende møtet skal ta stilling til de argumenter og faktiske påstander som Regjeringsadvokaten der måtte fremkaste over bordet og som det hittil ikke i det hele tatt er redegjort for? Mener dommeren virkelig at dette er forsvarlig saksbehandling?

Jeg finner grunn til å nevne at jeg for omtrent to uker siden fant det nødvendig å ringe dommeren for å få ham til å behandle saken. Det var ikke første gangen at henvendelser til ham av en slik art var nødvendig for å få ham til å behandle saken. Etter at saken var stanset og stansningsgrunnen var opphørt måtte det flere skriftlige henvendelser til før han uten å besvare mine henvendelser, seks måneder etter at stansningsgrunnen opphørte, satte saken i gang igjen.

I telefonsamtalen for omtrent to uker siden gjentok dommeren to ganger på min forespørsel om saken i det hele tatt ville bli behandlet av ham, at han "nok" kom til å gjøre noe i saken. Slik han brukte ordet nok, måtte det oppfattes som kanskje. Jeg stilte ham da spørsmålet om han saboterte saken ved sin unnlattelse av å behandle den og fikk da beskjed av ham om å være forsiktig. Dommeren hadde da hatt mer enn to måneder på å pålegge Regjeringsadvokaten å gi det minimum av saksopplysninger som saken trenger og som jeg ba om den 3. januar, og som jeg første gang etterlyste i stevningen, altså for nesten to år siden.

Jeg har tidligere antydnet at norske domstoler ikke er til å stole på når det gjelder gjenopptakelsessaker som Torgersens. Jeg vil hevde at jeg har et godt grunnlag for å antyde noe slikt. Den behandling som Torgersens sak nå utsettes for av Oslo tingrett, gir grunn til ettertanke. Dessverre gir behandlingen også grunn til å frykte at den saksbehandlende dommer ikke tar sikte på gi saken en alminnelig og upartisk behandling, blant annet med en fremdrift slik tvisteloven forutsetter. Dommerens behandling av saken til nå kan knapt kalles saksforberedelse. Stevning ble tatt ut i mai 2011. I de nesten to årene som har gått, har dommeren gjort svært lite for å bringe saken nærmere hovedforhandling ved at motparten for eksempel er ikke en gang Regjeringsadvokaten gitt pålegg om å gi uttrykk for sitt syn på faktum. Og det ser ut til at dommeren vil forsøke å få avsluttet saken endog før sakens relevante opplysninger er gitt.

Om det er vårt rettssystemets motvilje mot Torgersens sak som gjør seg gjeldende, eller om det er andre hensyn som gjør seg gjeldende, har jeg ikke grunnlag for å vite. Heller ikke om det makelighetshensyn som gjør seg gjeldende når dommeren vil avvise en omfattende sak i en håndvending allerede før han har tatt seg bryet med å innhente enn si sette seg inn i motpartens syn på faktum. Det eneste jeg foreløpig har grunnlag for å vite, er at det er noe vedvarende galt med saksforberedelsen.

Jeg ber derfor om at justitiarius i Oslo tingrett eller dommerens avdelingsjef skifter ut den saksbehandlende dommer. Dette prosesskrift begjæres derfor fremlagt for de to til forføyning, og jeg ber om at det bekreftes fra den nåværende saksforberedende dommer at denne begjæring etterkommes. Jeg ber også om å bli tilstillet den avgjørelse som treffes av den av de to som tar stilling til min begjæring.

Dersom det i strid med min protest likevel avholdes saksforberedende møte for å avgjøre avvisningsspørsmålet, tar jeg som nevnt, ikke sikte på å være til stede. Jeg viser til mitt prosesskrift av 3. januar hvor jeg på utførlig måte har tatt stilling til den ubegrunnede avvisningspåstand fra Regjeringsadvokaten. Prosesskriftet påberopes som mine anførsler i et mulig "saksforberedende møte". Dersom denne argumentasjon fra min side hittil ikke er oppfattet av dommeren, vil det neppe hjelpe at jeg gjentar den muntlig i et saksforberedende møte, uansett om det skorter på dommerens evne eller vilje til å forstå det som er anført fra min side.

Ved å holde meg borte fra dette saksforberedende møtet, unngår jeg også risikoen for at dommeren "misforstår" en rekke av de innvendingene jeg muntlig ville fremsatt i det saksforberedende møtet. Jeg tenker da på "misforståelser" som vil gå i Torgersens disfavør og som jeg antar at det lett kan oppstå dersom den samme dommeren fortsatt behandler denne saken. Jeg unngår også å få kastet over bordet en rekke fakta og anførsler og som dommeren forutsetter at jeg der og da skal ta stilling til.

Jeg gjentar i stedet mitt krav om at retten pålegger Regjeringsadvokaten å redegjøre for hvilke fakta han mener skal legges til grunn i saken

Regjeringsadvokaten tar ved sin avvisningspåstand sikte på at det eneste spørsmålet som skal behandles i saken er om Gjenopptakelseskommisjonen som fattet avgjørelsen av 2010, var inhabil. Dette har så lite å gjøre med realiteten i Torgersens sak at jeg med dette frafaller denne anførselen og denne delen av søksmålet.

Det er gitt frist for å besvare innkallingen til saksforberedende møte til 20. mars d.å. Fordi min printer brøt sammen i dag, rekker jeg ikke å få av gårde et prosesskrift i tide. Jeg har derfor forsøkt å ringe den saksbehandlende dommer direkte uten at jeg har klart å nå ham. Jeg har derfor i telefonsamtale med saksbehandler Aina Lerskaug den 19. mars d.å. kl. 11.00 lagt igjen beskjed til dommeren om at jeg motsetter meg at det avholdes et saksforberedende møte. Jeg ga videre beskjed om at det kommer et prosesskrift hvor jeg i tillegg ber om at dommeren skiftes ut som dommer for saken.

Dette prosesskrift i fem eks. hvorav to sendes tingretten og tre Regjeringsadvokaten direkte. Prosesskriftet er også sendt pr mail til tingretten, aina.lerskau@domstol.no og til Regjeringsadvokaten.

Peymeinade 19. mars 2013

Jan Tennøe